

10 e Kamer

Nr. 112/05
VAN HET PARKETNr. 98162
VAN HET ARREST

23 februari 2007

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

not. 66.97.308/98/7 van het Openbaar Ministerie tegen:

1.Nr. , zaakvoerder, geboren
, wonende te

2.Nr. programmeur, geboren
, wonende te

3.Nr. architect, geboren
, wonende te

Beklaagd van: Te :

de eerste (bouwheer), de tweede (aannemer) en de derde (architect):

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester

en schepen en gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

-feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

In casu:

A. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 2 maart 1998 tot en met 10 april 1998 (stuk 17):

het verbouwen van de voorgevel, nl. het plaatsen van een etalageraam tot op de grond (stuk 2 en 42);

Met de omstandigheid voor de tenlastelegging A dat de tweede (aannemer) en de derde (architect) personen zijn die wegens hun beroep of activiteit, onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen, of in huur hebben, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstellen of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden in de zin van artikel 64 3de lid van de bovenvermelde wet van 29 maart 1962 en artikel 66 3de lid van het bovenvermelde decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten tot en met 30 april 2000*).

Met de omstandigheid voor de tweede (aannemer) en de derde (architect) dat de tenlastelegging A gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun

beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999 (feiten vanaf 1 mei 2000).

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 14 december 2004, 16de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Veroordeelt de eerste beklaagde voor de feiten omschreven onder de tenlastelegging A tot een hoofdgevangenisstraf van 1 maand en tot een geldboete van € (100 frank, gedeeld door 40,3399, met 1990 opdecimen verhoogd =) 495,79 of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand.

Veroordeelt de tweede en de derde beklaagde voor de feiten omschreven onder de tenlastelegging A elk tot een geldboete van € (2 000 frank, gedeeld door 40,3399, met 1990 opdecimen verhoogd =) 9.915,74 of een vervangende gevangenisstraf van telkens 3 maanden.

Overwegende dat de tweede en de derde veroordeelde nog geen veroordeling hebben ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en dat men hopen mag dat zij zich voortaan niet meer zullen misdragen, gelast gedurende een termijn van drie jaar, gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging telkens voor een gedeelte van € (1.800 frank, gedeeld door 40,3399, met 1990 opdecimen verhoogd =) 8.924,16 van de tegen hen uitgesproken geldboete en bepaalt de vervangende gevangenisstraf voor het met uitstel verleende gedeelte telkens op twee maanden.

Spreekt bovendien in hoofde van de eerste, de tweede en de derde beklaagde de verplichting uit om elk een bedrag van € 10, met 45 opdecimen verhoogd, € 55 bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt tevens aan de eerste, de tweede en de derde veroordeelde elk een vergoeding op van € 25 als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;

Beveelt aan eerste beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand conform de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur d.d. 22.10.2004 en dit binnen een termijn van twaalf maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Beveelt tevens dat voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen de voormelde termijn dat de stedenbouwkundig inspecteur van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien overeenkomstig artikel 153 van het decreet van 18.05.1999 houdende de organisatie van ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur door eerste beklaagde een dwangsom zal worden verbeurd van € 100 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Veroordeelt de eerste, de tweede en de derde beklaagde hoofdelijk tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op € 199,35.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 27 december 2004 door alle beklaagden.
- 29 december 2004 door het Openbaar Ministerie tegen allen.

*

*

*

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de beklaagden in hun middelen van verdediging bij monde van meester
loco meester beiden advocaat aan de
balie te

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van
advocaat-generaal.

*

*

*

1. De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn
ontvankelijk.

2. De verjaringstermijn van de strafvordering met betrekking tot de enige
telastlegging nam een aanvang op de datum van het laatste feit, dit is op 10
april 1998. De termijn werd voor het laatst nuttig gestuit door het proces-
verbaal van 22 oktober 2001 van inspecteur van politie van de
politie van (stuk 31). Sedertdien zijn meer dan vijf jaren verlopen.
De strafvordering is vervallen door verjaring.

3.1. Het college van burgemeester en schepenen van
vorderde bij brief van 29 juli 2003 als herstelmaatregel bij toepassing van
art.149 van het *Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening van 18 mei 1999* (DORO) de betaling van een geldsom gelijk aan
de meerwaarde door het goed verkregen door het misdrijf.
De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van haar kant vorderde bij
brief van 22 oktober 2004 bij toepassing van dezelfde bepaling als
herstelmaatregel de uitvoering van aanpassingswerken.
Op het tijdstip dat de eerste rechter van deze vorderingen werd gevat was
de strafvordering nog niet vervallen door verjaring. Het Hof dient over deze
tijdig gestelde vorderingen uitspraak te doen.

3.2. Vooreerst dient te worden onderzocht of het te last gelegde feit is
bewezen.

Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de
terechtzing van het Hof is de telastlegging, zoals nader omschreven in de
oorspronkelijke dagvaarding, lastens de beklaagden bewezen. De
eventuele onwettigheid van de weigeringen van een stedenbouwkundige
vergunning in het verleden is voor de beoordeling van het al dan niet
bewezen zijn van de telastlegging niet relevant, vermits dit niet zou
meebrengen dat de werken in de periode waarop de telastlegging
betrekking heeft vergund zouden zijn.

3.3. Krachtens art.149 DORO heeft de vordering van de gewestelijke
stedenbouwkundige inspecteur, die niet overeenstemt met deze van het
college, voorrang.

De beklaagden wijzen erop dat het college van burgemeester en schepenen van op 25 juli 2005 een regularisatievergunning heeft verleend.

Deze regularisatievergunning brengt evenwel niet mee dat de vordering tot uitvoering van aanpassingswerken zonder voorwerp zou zijn geworden. Zij brengt mee dat het Hof, rekening houdend met de eventueel opgelegde voorwaarden, moet nagaan of de uitvoering van de aanpassingswerken nog moet worden bevolen, en in welke mate. Zolang geen regularisatie van de onwettige toestand conform de regularisatievergunning, in voorkomend geval door het verrichten van de daartoe nodige werken, is uitgevoerd, moet het gevorderde herstel, ter zake beperkt tot de uitvoering van aanpassingswerken, worden bevolen.

Het naleven van de stedenbouwkundige vergunning houdt precies nog de uitvoering van de gevraagde aanpassingswerken in, meer bepaald het doortrekken van de aanwezige geledingen van de verdieping naar het gelijkvloers door "het voorzien van twee penanten in blauwe hardsteen" en onderaan de voorgevel "het voorzien van een plint in blauwe hardsteen".

Het wordt niet aangetoond dat deze werken effectief werden uitgevoerd.

De door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur gevorderde en door het Hof wettig bevonden herstelmaatregel dient in die mate nog te worden bevolen.

3.4. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vordert de niet-nakoming van het bevel tot uitvoering van aanpassingswerken te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het talmen van de eerste beklaagde om tot de uitvoering van de aanpassingswerken over te gaan wordt lastens hem terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot uitvoering van de aanpassingswerken. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van deze beklaagde om hiertoe zelf over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke deze beklaagde reeds kon overgaan tot uitvoering van de aanpassingswerken en de termijn welke hem thans hiertoe nog wordt verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna deze veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

In de gegeven omstandigheden is de vordering tot verbeurte van een dwangsom voor zover gericht tegen de aannemer, de tweede beklaagde en de architect, de derde beklaagde, daarentegen niet gegrond.

**OP DEZE GRONDEN,
Het Hof rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,
190 en 211 Wetboek van Strafvordering,
21 van de wet van 17 april 1878 houdende voorafgaande titel van wetboek van strafvordering,
1385bis e.v. van het Gerechtelijk Wetboek,
24 van de wet van 15 juni 1935,

verklaart de hogere beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzig het bestreden vonnis als volgt:

verklaart de strafvordering vervallen door verjaring,

wijst de vordering van het college van burgemeester en schepenen van
tot betaling van een meerwaarde af,

beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur aan elke beklaagde over te gaan tot uitvoering van aanpassingswerken door aan de voorgevel van het goed te nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding, de volgende aanpassingwerken uit te voeren: het doortrekken van de verticale geledingen van de verdieping door het aanbrengen van twee penanten in blauwe hardsteen en het aanbrengen onderaan de gevel van een plint in blauwe hardsteen, dit alles overeenkomstig het bouwplan vergund door het college van burgemeester en schepenen van op 25 juli 2005 en binnen een termijn van vier maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

beveelt dat voor het geval dat de aanpassingswerken niet zijn uitgevoerd binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in art.153 DORO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 50 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de voormelde termijn van vier maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de helft van de kosten in beide aanleggen gemaakt, deze aan de zijde van het openbaar ministerie in hun geheel bepaald op € 208,85 in eerste aanleg en op € 96,02 in beroep; laat de overige helft van de kosten ten laste van de Staat.

Kosten:

Afschriften:	22,80
Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
Dagvaarding:	34,49

	87,29
+ 10 % :	8,73

Totaal :€	
	96,02

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **23 februari 2007**.

Aanwezig :

kamervoorzitter,
raadsheer,
raadsheer,

advocaat-generaal,

griffier;